

Sagens genstand

Anmodning om præjudiciel afgørelse — cour de cassation — fortolkning af den almindelige tariferingsbestemmelse 2 a) vedrørende den kombinerede nomenklatur og punkt 7 i de forklarende bemærkninger til det harmoniserede system — den fælles toldtarif — tarifieringen — den kombinerede nomenklatur — skofremstillingsproces — samlefunktioner eller bearbejdningsprocesser for at kunne indgå i den færdige vare

Konklusion

Punkt 2, litra a), i de almindelige tariferingsbestemmelser vedrørende den kombinerede nomenklatur, som er indeholdt i bilag I til Rådets forordning (EØF) nr. 2658/87 af 23. juli 1987 om told- og statistiknomenklaturen og den fælles toldtarif, i den version, der var gældende på tidspunktet for de faktiske omstændigheder i hovedsagen, skal fortolkes således, at en overdel, en ydersål og en indlægssål, som en vare, der fremtræder i ikke samlet stand og i det væsentlige fremtræder som fodtøj, henhører under pos. 6404 i nævnte kombinerede nomenklatur, når det forholder sig således, at der efter importen af disse komponenter skal indsættes en hælkap i overdelen, og ydersålen og overdelen skal gøres til genstand for kartning med henblik på samlingen.

(¹) EUT C 71 af 9.3.2013.

Domstolens dom (Syvende Afdeling) af 13. februar 2014 — Maks Pen EOOD mod Direktor na Direktsia »Obzhalvane i danachno-osiguritelna praktika« Sofia, tidligere Direktor na Direktsia »Obzhalvane i upravlenie na izpalnenieto« Sofia (anmodning om præjudiciel afgørelse fra Administrativen sad Sofia-grad — Bulgarien)

(Sag C-18/13) (¹)

(Afgifter — det fælles merværdiafgiftssystem — direktiv 2006/112/EF — fradrag for indgående afgift — leverede ydelser — kontrol — leverandør, som ikke råder over de nødvendige midler — begrebet afgiftssvig — forpligtelse til ex officio at fastslå, om der foreligger afgiftssvig — krav om faktisk levering af tjenesteydelsen — forpligtelse til at føre regnskaber, der er tilstrækkeligt detaljerede — retssager — forbud mod, at retten kvalificerer svigen strafferetligt og forværrer sagsøgerens situation)

(2014/C 93/25)

Processprog: bulgarsk

Den forelæggende ret

Administrativen sad Sofia-grad

Parter i hovedsagen

Sagsøger: Maks Pen EOOD

Sagsøgt: Direktor na Direktsia »Obzhalvane i danachno-osiguritelna praktika« Sofia, tidligere Direktor na Direktsia »Obzhalvane i upravlenie na izpalnenieto« Sofia

Sagens genstand

Anmodning om præjudiciel afgørelse — Administrativen sad Sofia-grad — fortolkning af artikel 63, artikel 178, stk. 1, litra a), artikel 226, stk. 1, nr. 6) samt af artikel 242 og 273 i Rådets direktiv 2006/112/EF af 28. november 2006 om det fælles merværdiafgiftssystem (EUT L 347, s. 1) — begrebet »afgiftsunddragelse« — angivelse på fakturaen udstedt af en virksomhed, der ikke råder over det personale, de anlæg og de aktiver, der er nødvendige for at levere ydelsen — mangel på regnskabsmæssigt bevis — udarbejdelse af falske dokumenter for at begrunde gennemførelsen af ydelsen — den nationale rets forpligtelse til ex officio at fastslå afgiftsunddragelse — fradragsretten betinget af faktisk erlæggelse af en ydelse — krav om overholdelse af internationale regnskabsnormer for at opfylde behovet for en regnskabsførelse, der er tilstrækkeligt detaljeret til at gøre det muligt at kontrollere fradragsretten — nødvendigheden af eventuelt at påføre fakturaerne oplysninger om den faktiske erlæggelse af tjenesteydelsen — national lovgivning, hvorefter tjenesteydelsen anses for erlagt på tidspunktet for opfyldelsen af de nødvendige betingelser for anerkendelse af indtægten fra nævnte ydelse i overensstemmelse med den relevante lovgivning

Konklusion

1) Rådets direktiv 2006/112/EF af 28. november 2006 om det fælles merværdiafgiftssystem skal fortolkes således, at det er til hinder for, at en afgiftspligtig person foretager fradrag af merværdiafgift, der er anført på fakturaer, som er udstedt af en leverandør, såfremt det viser sig, at selv om tjenesteydelsen er blevet leveret, er den reelt ikke blevet leveret af denne leverandør eller af dennes underleverandør, bl.a. eftersom disse ikke rådede over det nødvendige personale, det nødvendige materiale og de nødvendige aktiver, eftersom omkostningerne i forbindelse med ydelsen ikke er blevet dokumenteret i deres regnskaber, eller at identiteten på personer, der har underskrevet visse dokumenter som leverandører, har vist sig at være ukorrekt, såfremt to betingelser er opfyldt, nemlig at sådanne faktiske omstændigheder udgør svigagtig adfærd, og at det, henset til de objektive forhold, som skattemyndighederne har fremlagt, er godtgjort, at den afgiftspligtige person vidste eller burde have vidst, at den transaktion, der er påberåbt som grundlag for fradragsretten, var led i denne svig, hvilket det tilkommer den forelæggende ret at efterprøve.

2) Når de nationale domstole er forpligtet til eller har mulighed for ex officio at inddrage anbringender, der støttes på en bindende national retsregel, gælder dette også med hensyn til en bindende EU-retlig regel såsom den, hvorefter det kræves, at de nationale myndigheder og domstole skal nægte at indrømme ret til fradrag af merværdiafgift, hvis det på grundlag af objektive forhold er godtgjort, at påberåbelsen af denne ret er udtryk for svig eller misbrug. Ved bedømmelsen af, om påberåbelsen af fradragsretten er udtryk for svig eller misbrug, tilkommer det disse domstole i videst muligt omfang at fortolke national ret i lyset af ordlyden af

og formålet med direktiv 2006/112 for at nå det med direktivet tilsigtede resultat, hvilket kræver, at de gør alt, hvad der henhører under deres kompetence, idet de tager den nationale lovgivning i dens helhed i betragtning og anvender fortolkningsmetoder, der er anerkendt i denne ret.

- 3) Direktiv 2006/112, som ifølge artikel 242 navnlig kræver, at enhver afgiftspligtig person skal føre regnskaber, der er tilstrækkeligt detaljerede til at muliggøre merværdiafgiftens anvendelse og skattemyndighedernes kontrol hermed, skal fortolkes således, at det ikke er til hinder for, at den omhandlede medlemsstat inden for de begrænsninger, der er fastsat i direktivets artikel 273, kræver, at enhver afgiftspligtig person i denne forbindelse overholder alle nationale regnskabsregler, som er i overensstemmelse med internationale regnskabsstandarder, forudsat at de foranstaltninger, der træffes i denne henseende, ikke går ud over, hvad der er nødvendigt for at nå formålene om at sikre en korrekt opkrævning af afgiften og undgå svig. I denne forbindelse er direktiv 2006/112 til hinder for en national bestemmelse, hvorefter en tjenesteydelse anses for leveret på det tidspunkt, hvor betingelserne for anerkendelse af indtægterne fra den omhandlede ydelse er opfyldt.

(¹) EUT C 79 af 16.3.2013.

Domstolens dom (Tredje Afdeling) af 13. februar 2014 — Ungarn mod Europa-Kommissionen og Den Slovakiske Republik

(Sag C-31/13 P) (¹)

(Appel — beskyttede geografiske betegnelser — forordning (EF) nr. 1234/2007 — register over beskyttede oprindelsesbetegnelser og beskyttede geografiske betegnelser for vine — E-Bacchus-databasen — Tokaj)

(2014/C 93/26)

Processprog: ungarsk

Parter

Appellant: Ungarn (ved M.Z. Fehér og K. Szíjjártó, som befuldmægtigede)

De andre parter i appelsagen: Europa-Kommissionen (ved V. Bottka, B. Schima og B. Eggers, som befuldmægtigede) og Den Slovakiske Republik (ved B. Ricziová, som befuldmægtiget)

Sagens genstand

Appel af dom afsagt af Retten (Syvende Afdeling) den 8. november 2012 i sag T-194/10, Ungarn mod Kommissionen, hvorved Retten afviste en sag med påstand om annullation af registreringen af den beskyttede oprindelsesbetegnelse »Vinohradnícka oblast' Tokaj«, der er indført med Slovakiet som oprindelsesland i det elektroniske register over beskyttede

oprindelsesbetegnelser og beskyttede geografiske betegnelser for vine (E-Bacchus-databasen) — retsvirkninger af registreringen i E-Bacchus — begrundelsespligt — princippet om god forvaltningsskik, princippet om loyalt samarbejde og retssikkerhedsprincippet

Konklusion

- 1) Appellen forkastes.
- 2) Ungarn betaler sagens omkostninger.
- 3) Den Slovakiske Republik bærer sine egne omkostninger.

(¹) EUT C 71 af 9.3.2013.

Domstolens dom (Anden Afdeling) af 13. februar 2014 — Mediaset SpA mod Ministero dello Sviluppo Economico (anmodning om præjudiciel afgørelse fra Tribunale civile di Roma — Italien)

(Sag C-69/13) (¹)

(Præjudiciel forelæggelse — statsstøtte — tilskud til anskaffelse af digitalt dekoderudstyr — kommissionsbeslutning, der fastslår en støtteordnings ulovlighed og uforenelighed med fællesmarkedet — tilbagesøgning — opgørelsen af det beløb, der skal tilbagesøges — den nationale rets rolle — den nationale rets hensyntagen til Kommissionens synspunkter inden for rammene af gennemførelsen af dens beslutning — princippet om loyalt samarbejde)

(2014/C 93/27)

Processprog: italiensk

Den forelæggende ret

Tribunale civile di Roma

Parter i hovedsagen

Sagsøger: Mediaset SpA

Sagsøgt: Ministero dello Sviluppo Economico

Sagens genstand

Anmodning om præjudiciel afgørelse — Tribunale civile di Roma — tilbagesøgning af ulovlig statsstøtte — fastsættelse af størrelsen af det beløb, der skal tilbagesøges — Kommissionens beslutning, som fastsætter kriterier for fastsættelsen af dette beløb — dom fra Domstolen, som anerkender, at den nationale domstol har mulighed for at vurdere egnetheden af de af Kommissionen fastsatte kriterier — omfanget af den nationale domstols skøn